

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Komisija za etiko

Odvetnica Živa Drol Novak – preds.

Odvetnica Tatjana Ahlin

Odvetnik Janez Starman

Št.: 1493/2020

Ljubljana, 18. 5. 2021

Mnenje

**o skladnosti ravnanja odvetnika [REDACTED] z načeli in pravili
Kodeksa odvetniške poklicne etike**

Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike, na podlagi prijave odvetnika [REDACTED] obravnavala ravnanje odvetnika ter

sprejela stališče,

da je odvetnik [REDACTED] s tem, ko je neposredno od stranke, ki je imela pooblaščenca, zahteval izpolnitev po sodbi, kršil 28. člen Kodeksa odvetniške poklicne etike.

Obrazložitev:

Odvetnik [REDACTED] (v nadaljevanju: prijavitelj) je pri Odvetniški zbornici Slovenije podal prijavo zoper odvetnika [REDACTED] (v nadaljevanju: odvetnik). Prijavitelj navaja, da je svojo stranko kot toženca zastopal v sodnem sporu, odvetnik pa je v tem sporu zastopal tožnico. Prijavitelj je zoper prvostopenjsko sodbo za toženca podal pritožbo, na katero je tožnica odgovorila po odvetniku. Odvetnik je nato kljub zavedanju, da prijavitelj že od vsega začetka zastopa toženca, še preden je bila prijavitelju sploh vročena

sodba višjega sodišča, posledično še preden je prijaviteljeva stranka sploh vedela, da je sodišče o pritožbi že odločilo, od prijaviteljeve stranke brez prijaviteljeve vednosti ali dovoljenja zahteval izpolnitev obveznosti po sodbi. Predmetna sodba je bila prijavitelju vročena dne 14. 8. 2020, rok za prostovoljno izpolnitev se je iztekel dne 23. 8. 2020, odvetnik pa je izpolnitev od prijaviteljeve stranke zahteval že dne 12. 8. 2020.

Odvetnik je v odgovoru na prijavo navedel, da ga je njegova stranka po prejemu sodbe višjega sodišča pooblastila za vodenje izvršilnega postopka. V skladu s tem pooblastilom je odvetnik v izogib izvršilnemu postopku pozval prijaviteljevo stranko k prostovoljni izpolnitvi obveznosti po sodbi. Odvetnik je zatrdil, da mu ni bilo znano, ali je imela nasprotna stranka pooblaščenca za izvršilni postopek, niti mu ni moglo biti znano, saj izvršilni predlog še ni bil vložen. Prijavitelj je po mnenju odvetnika pozabil, da mu je pooblastilo za zastopanje v sodnem sporu z odločitvijo višjega sodišča prenehalo. Poziv za prostovoljno izpolnitev obveznosti na podlagi pravnomočne sodbe je po mnenju odvetnika prvo dejanje izterjave in izvršilnega postopka, za katerega pa prijavitelj nikoli ni bil pooblaščen. Prijaviteljeva stranka je po prejetem pozivu odvetnika v izogib nepotrebnim stroškom izvršilnega postopka svojo obveznost prostovoljno poravnala.

Komisija za etiko je po proučitvi prijave, pojasnil odvetnika ter predloženih dokazil mnenja, da je odvetnik s tem, ko se je s pozivom k prostovoljni izpolnitvi obveznosti po sodbi obrnil neposredno na nasprotno stranko, ki jo je zastopal prijavitelj, brez, da bi prijavitelj v to privolil, ravnal v nasprotju s pravilom iz 28. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike. Ta določa, da se sme odvetnik neposredno obrniti na stranko, o kateri ve, da jo zastopa drug odvetnik, le z njegovim privoljenjem.

Komisija za etiko je v okviru svojih pristojnosti ravnanje odvetnika presojala z vidika spoštovanja etičnih načel in pravil pri opravljanju odvetniškega poklica in ne s pravnega vidika. Vendar pa mora komisija ne glede na navedeno opozoriti, da je stališče odvetnika, da odvetniško pooblastilo preneha z odločitvijo višjega sodišča, napačno in nima podlage v procesnih predpisih. Skladno z določbo 95. člena Zakona o pravnem postopku pooblastilo stranke, dano odvetniku za pravdo, ne preneha samo po sebi z odločitvijo višjega sodišča o pritožbi zoper prvostopenjsko sodbo. V obseg odvetniškega pooblastila, danega v sodnem postopku, vsekakor spada tudi faza prostovoljne izpolnitve obveznosti po pravnomočni sodbi.

Komisija za etiko še opozarja, da so standardi odvetniške poklicne etike bolj izostreni od pravnih pravil, saj stremijo k odličnosti pri opravljanju

odvetniškega poklica. Zato je glede na posebno vlogo, ki jo ima odvetništvo v okviru pravosodja, etično primerno, da se odvetnik tudi v primeru, ko ve, da je stranka v postopku imela odvetnika, vendar je v dvomu, ali ga še vedno ima, obrne najprej neposredno na njega, nasprotni stranki pa pisanje iz previdnosti posreduje v vednost.

S takšnim postopanjem odvetnik ne bo vršil neposrednega pritiska na nasprotno stranko in ne bo izkoriščal njene nepoučenosti, da bi za svojo stranko dosegel neupravičen oziroma preuranjen uspeh (55. člen Kodeksa odvetniške poklicne etike).

Stranka, ki za zastopanje pooblasti odvetnika, namreč utemeljeno pričakuje, da bo vsa komunikacija v zvezi z zadevo potekala preko njenega odvetnika in se zato odvetnik nasprotne stranke nanjo ne bo neposredno obračal. Varstvo nasprotne stranke, ki ima odvetnika, in krepitev njenega zaupanja v odvetništvo je torej bistvo etičnega pravila iz 28. člena Kodeksa, ki ga mora pri opravljanju odvetniškega poklica vzeti v obzir vsak odvetnik.

Komisija za etiko

Odvetnica Živa Drol Novak, l.r.
Odvetnica Tatjana Ahlin, l.r.
Odvetnik Janez Starman, l.r.

